

Köylüden Şehirliye Mektuplar1

– MehmetALİ · 26 Haziran 2010

Hayatın manasını sordum, pişmanlığımı ifade edemem , üzgünüm bayım. Bilmeniz lazım gelir ki tüketmekten başka işi yok, şehirlinin. Yaptığınız sadece tüketmek oldu, dünden bu güne. Evet tüketip, üretene hor gördünüz, itip kaktınız, meclislerinize almadınız, kıyafetinden ötürü aşağıladınız, inancından dolayı aynı muameleye tabii tuttunuz, seçimden seçime kendisine oy verme bahanesiyle "insan figüranlığı" payesi verdiniz. Yönetmeyi bilseydiniz, topraktan kopup gelir miydim, ben? Okullar yapmadınız, "okullar" diye. Açtığınız sağlık ocaklarında hemşire bulunmadı, doktorlar yerine. Hizmetliler, doktorculuk oynamadı mı? Sizin çocuklarınız okudu, okullarda ve siz, söz sahibi oldunuz, daima. Bayım, söylediklerimi yalanlayan biri çıkar mı? Bilirim, bayım siz bunu başka yollara yorumlarsınız... Bakarsınız ki vatana ihanet suçuyla yargılanabiliriz... Bizi "efendi" bilerek yıllarca çalışıp kazanmayan, ürettiğinin karşılığını almaması gereken olarak gördünüz... Bayım, size köyümü anlatmayacağım, "ilçe" denilen bir kocaman köyde büyüdüm. Ben yine de köylü çocuğuyum, kim şehirde şehirli olarak doğmuş ki... Bayım bırakır mıydım mis kokulu dağları, bahçeleri, bağları?... Şehirde ne var, güzelliklerden yana? Nergiz ne dem açar bilir misiniz? Leylaktan haberli misiniz? Sana papatyaları anlatmayacağım, açan yediveren gülleri bilir misiniz? Gel, bilmediğini öğrenme adına önümde diz çök ki anlatayım, yaşamadığın güzellikleri bir bir... Bayım, bilirim kıl aldırılmazsınız burnunuzdan. Siz, ekâbir takımı, dünyaya hükmeden olarak görürsünüz kendinizi. Biz, kesinlikle buna karşı olduğumuz için sevmeyiz sizi... Sabahın habercisi kuşların hangi dillerde şakıdığını duymamışsınız... İşiniz, muhabbet kuşlarını kafese, küçük balıkları akvaryuma bırakıp stress atmaktır. Biz, bunu da esaret biliriz, bayım. Her canlı özgürce yaşamalı, balık da olsa kuş da olsa... Sizin kitabınızda buna yer yok, bilirim. Esintiler farklı yerlerden kokular, taşır, uzak bağlardan ve bahçelerden. Kepekli ekmeğe sürülen yağ ve koparılan lokmanın tadını bilmezsiniz. Ancak hekimler tavsiye ederse kepekli ekmeği yersiniz, rejim yapma adına. Benden öğreneceğin çok şey var, bayım, gel hayatın okulunda öğren bir çok şeyi... Fakat, yollarımızda ayaklarımızla varınız istediğimiz yere ve arabalara esaretimiz olmamıştır... Siz üç katı asansörle olmadan çıkamazsınız.. Kaç yıl önce değdi ayaklarınız çıplak biçimde toprağa? Aramızdaki farklar sadece bu olsa şükretmelisiniz, bayım.. Kuzular ne zaman doğar, yağmur hangi dönemde yağar, biliriz hemen. Sizin gibi bayım, televizyonların hava durumu programına bağlanmamıştır, belleğimiz. Keçilerin mızıkçılığı ve inadı, aynen sizin gibi. Keçiyi bir kuru ekmek parçasıyla kandırır, sütünü tasa sağar, öyle içeriz, senin hazır sütlerdeki aradığın sağlıkla tanışırız vakitli-vakitsiz... Kıl çadırında bir öğle demi kavalan nağmeler süzülür, gönle düşene dair. Bilirsin belki bizde "musıkî" denince hüzünden eser taşımalıdır, her nağme. Öyle tepinilmez dar alanda ve kimselerle raksa kalkılmaz bizde. Yabancıya karşı ne denli insan isek, öyle de mesafeli dururuz düğünlerde, şenliklerde, kendi içimizde. Siz bayım, hala bıyıklarla faullerle, dekoltelerle, rozetlerle tanırırsınız birbirinizi. Siz dedikodu sayfalarında mesajlaşır ve telefonlarla kutlarsınız düğünlerinizi, oturur rakı kadehleri tokuşturur, şampanya şişeleri açar, kadın oynatır, öyle sevinirsiniz kendinizce. Biz, bunu kabul etmeyiz, yalnız. Bir sonbahar günü, yüze vuran soğuk hava, birden bastıran yağmur. Ne yaparsınız bayım, siz olsanız? Tarlada hasadedilen ürün vardır ve her yer ıslaktır, yaştır aynı zamanda..

Bakma sığınacak yerler çoktur, bir kaya altı ya da mağara.. Bir ağaç kovuğu yeter birkaç kişiye. Toprağa saygı duy ki nimette kusur edilmeye bereket azalmaya... Bayım, sizin hormonlarınız, ilaçlarınız ne sebze bıraktı ne meyve ve ilaçlarınızla büyüyen hayvanlara çektirdiğiniz işkencenin muzdaribi oldu, insanlık. Şimdi de ilaçlarla tedavi etmek istersiniz insanlığı ve çok para kazanma adına her türlü hileyi mübah görürsünüz. Bayım, bizde yalan söyleyenin yüzüne tükürülür, meclisten kovulur, terk-i diyar ederdi insan kandıran. Şimdi sizin ahlâkınıza(!) kendisini kaptıranlar var, çoğu şehirde. Bu beni her şeyden çok yaralar oldu. Bilmem ki nasıl anlatayım? Şehirde yaşayabilmek çok zor şimdi. Yediğiniz ve içtiğiniz köyden gelirken köylüye bunca husumet nedendir? Onların çocukları da öğretmen oldu, doktor oldu, mühendis oldu, bilmektesiniz...Bayım, köylü olmasa ne yer ne içersiniz? Biliyorum, şimdi kalmadı ne köylü ne de şehirli tam manasıyla. Tarumar oldu ortam kimse artık dönemiyor geri. Bilmezdin, saymazdın, bırakmazdın adam yerine bizi. Affedebilirim sadece insan oma, erdem sahibi olma adına kabul ederseniz hatalarınızı sizi. Fakat ben sizin doğruluğunuza emin olamam, olmadım hiçbir zaman. Sinemalarınızda oyuncular oynar, genç kızlarımızın dramını, ojeli, takma kirpikli, süt sağımını bilmez biçimde. Genç kızlarımızın yakasından çekin elinizi.. Bizi şimdi dizilerinizde hor görürsünüz, kan döktürürsünüz, insanlığa nefret edilen olarak gösteririsiniz. Kendi rezilliklerinizi üzerimizden lanse edersiniz aşk-meşk hikâyeleriyle... Şehirli, burada sana ilk mektubumu bitirirken senden gelecek cevabı beklemekteyim.